

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-98/20-8

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primijeno: 18-06-2020		
Prilog	Neposredno	Postan
Klasa: UP/II-034-02/19-01/1112		
Ur. broj: 383-a/20-15		

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Končar – Elektronika i informatika d.d., Zagreb, Fallerovo šetalište 22, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, uz sudjelovanje naručitelja Klinički bolnički centar Zagreb, Kišpatićeva 12, kao zainteresirane osobe, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 28. travnja 2020.

presudio je

Tužbeni zahtjev se odbija i potvrđuje se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/1112, urbroj: 354-01/20-11 od 21. siječnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je tužiteljeva žalba protiv odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0040110, predmet nabave: računalne radne stanice, naručitelja Klinički bolnički centar Zagreb, kao neosnovana te je odbijen zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka.

Tužitelj pobija osporeno rješenje u cijelosti iz svih zakonom predviđenih razloga. U bitnome navodi da je neosnovano naručitelj odbio njegovu ponudu s obrazloženjem da ne ispunjava tražene zahtjeve i uvjete vezane uz predmet nabave i tehničke specifikacije. Obrazlaže da model procesora koje je ponudio, udovoljava kriteriju jednakovrijednosti te po svojim karakteristikama nadilazi funkcionalnost zbog koje Hyper-Threading tehnologija uopće postoji. Smatra da točka 7.8 dokumentacije o nabavi ne zahtijeva „originalnu tehničku specifikaciju proizvođača procesora“ nego obvezu dostave (i) kataloga, izvoda iz kataloga (itd.) proizvođača, a tek ako ta dokumentacija ne sadrži sve tražene tehničke karakteristike, ponuditelj dostavlja izjavu proizvođača ili njegovog ovlaštenog zastupnika. Stoga zaključuje da izjavu nije morao dati proizvođač procesora nego je to mogao učiniti i proizvođač računala (HP), čiji je katalog prihvaćen kao mjerodavan. Budući da je tuženik pogrešno zaključio da on nije dostavio valjanu dokumentaciju o nabavi, propustio je razriješiti pitanje može li se njegova ponuda smatrati jednakovrijednom naručiteljevim zahtjevima i utvrditi je li ponudeni procesor s četiri fizičke jezgre jednakovrijedan procesoru s dvije fizičke jezgre koje simuliraju rad četiri fizičke jezgre (što funkcija Hyper-Threadiga jest). Smatra da je tuženik bio dužan

utvrditi eventualnu spornu činjenicu o naravi i funkcionalnosti predmetnih tehnologija. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje i naprijed označenu odluku o odabiru naručitelja Klinički bolnički centar Zagreb. Traži trošak žalbenog postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode iste. Obrazlaže da, sukladno odredbama članka 290.-297. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.) – dalje: ZJN, javni naručitelj, nakon otvaranja ponuda, pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije, dok on (tuženik) rješavajući o žalbi, odlučuje o zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka donesenih u postupcima javne nabave (članak 3. ZJN-a). Zaključuje da su pregled i ocjena ponuda (što uključuje i ocjenu jednakovrijednosti ponuđenog u odnosu na traženo prema dokumentaciji) u isključivoj nadležnosti naručitelja i tuženik nema ovlasti u žalbenom postupku vršiti pregled i ocjenu ponuda niti ocjenu jednakovrijednosti ponuđenog s traženim. Tuženik je u žalbenom postupku bio ovlašten samo ocijeniti zakonitost naručiteljeva postupanja u ocjeni tužiteljeve ponude, što konkretno znači da je trebao ocijeniti je li naručitelj ispravno (zakonito) primijenio vlastitu dokumentaciju o nabavi kod pregleda i ocjene tužiteljeve ponude. U svezi izjave proizvođača, navodi da je tužitelj ponudio procesor proizvođača Intel, što znači da je bio dužan dostaviti izjavu Intela, kao proizvođača robe koju nudi. Navodi i da, na temelju izjave HP-a, nije imao zakonske ovlasti ocijeniti da je tužiteljev procesor sukladan propisanom u tehničkim specifikacijama. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba, naručitelj, u odgovoru na tužbu navodi da je točkom 7.8. dokumentacije o nabavi propisano da su ponuditelji obvezni u katalogu, izvodu iz kataloga, prospektu ili tehničkoj specifikaciji proizvođača jasno označiti element kojim se dokazuje tražena funkcionalnost, a ukoliko isti ne sadrže sve tehničke karakteristike propisane troškovnikom–tehničkom specifikacijom, obvezni su kao potvrdu da nuđena roba udovoljava traženom, dostaviti izjavu proizvođača ili ovlaštenog zastupnika za EU, za proizvođače koji imaju sjedište u trećim zemljama. Ističe da je tužitelj ponudio procesor koji ima integrirane četiri jezgre, ali ne sadrži traženu niti jednakovrijednu tehnologiju, niti je dostavio službeni dokument proizvođača ponuđenog procesora, već vlastito pojašnjenje i mišljenje tvrtke proizvođača računala. Stoga smatra da je postupao u skladu sa ZJN-u i kao javni naručitelj pregledao i ocijenio ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi. Osvrće se na podatke s internetske stranice proizvođača nuđenog procesora sa složenim kategorijama performansi te zaključuje da tehničke karakteristike nuđenog procesora ne nadilaze one koje naručitelj zahtijeva te da tužitelj nije dokazao jednakovrijednost traženoj tehnologiji. Također navodi da dokaz jednakovrijednosti može biti samo izjava proizvođača ponuđenog procesora. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, sud je ocijenio da je osporeno rješenje zakonito.

Tuženik je u obrazloženju rješenja dao valjane razloge za odbijanje žalbe, koje ovaj sud u cijelosti prihvaća. U obrazloženju osporenog rješenja citirane su relevantne zakonske odredbe ZJN-a koje su pravilno primijenjene na utvrđeno činjenično stanje i pravilno zaključeno da je postupanje naručitelja u postupku odabira ponude bilo zakonito.

Naime, javni naručitelj je, što je u skladu s njegovim ovlastima, propisao od čega se sastoji tehnička specifikacija te, među ostalim, da ponuditelj mora navesti broj stranice ponude odnosno priloženog kataloga proizvođača te označiti odnosno istaknuti element, kojim se dokazuje tražena funkcionalnost. Također je u traženoj dokumentaciji propisano da je ponuditelj, ukoliko katalog, izvod iz kataloga, prospekt ili tehnička specifikacija

proizvođača ne sadrži sve propisane tehničke karakteristike, obvezan kao potvrdu da nuđena roba udovoljava traženom, dostaviti izjavu proizvođača ili izjavu ovlaštenog zastupnika za EU.

Budući da je naručitelj za predmet nabave „Računalo“ propisao minimalne tehničke karakteristike: „Procesor (min): Klasa i3 8. generacija ili jednakovrijedan, Radni takt jezgre (min): 2.10GHz, Cache (min): 4MB, Jezgre: 2 i Hyper-Threading tehnologija“, a žalitelj dostavio katalog u kojem su navedene karakteristike: „Intel Core i3-8100t Processor, radni takt 3.1.GHz, 6MB cache, 4 jezgre i Intel Virtualization Tehnologija“, pravilno ga je naručitelj pozvao da upotpuni ponudu u svezi dokazivanja tražene Hyper-Threading tehnologije.

Ovaj sud također zaključuje da tužitelj nije dokazao da procesor iz njegove ponude zadovoljava uvjet jednakovrijednosti s traženim tehničkim karakteristikama procesora jer je valjano upotpunjavanje ponude mogao dati samo proizvođač procesora (Intel). Radi se o sofisticiranim podacima tehničke prirode za dokazivanje kojih ne bi bilo dovoljno dano pojašnjenje tužitelja, odnosno izjava proizvođača (a ne originalna tehnička specifikacija) ukupnog predmeta nabave da je tehnološki napredniji i da Intel u 8. i 9. generaciji nema proizvode koji podržavaju Hyper-Threading tehnologiju.

Slijedom izloženog, ovaj sud nema osnove zaključiti da naručitelj nije postupao u skladu s propisanom tehničkom specifikacijom i dokumentacijom te se ne mogu prihvatiti tužbeni prigovori.

Također, sukladno odredbi članka 3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“ 18/13., 127/13., 74/14. i 98/19.) Državna komisija u žalbenom postupku odlučuje o zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka donesenih u postupcima javne nabave, što u predmetnom postupku ne uključuje ocjenu jednakovrijednosti ponuđene robe.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 28. travnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost ispravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić